மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் இருபதாம் ஞாயிறு

20th Sunday after Trinity

20. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Jeremiah 18:1-6

Verse	Text
18:1	Det Ord, som kom til Jeremias fra HERREN:
18:2	»Gaa ned til Pottemagerens Hus! Der skal du faa mine Ord at høre.«
18:3	Saa gik jeg ned til Pottemagerens Hus, og se, han var i Arbejde ved Drejeskiven.
18:4	Og naar et Kar, han arbejdede paa, mislykkedes, som det kan gaa med Leret i Pottemagerens Haand, begyndte han igen og lavede det om til et andet, som han nu vilde have det gjort.
18:5	Da kom HERRENS Ord til mig:
18:6	Skulde jeg ikke kunne gøre med eder, Israels Hus, som denne Pottemager? lyder det fra HERREN. Se, som Leret i Pottemagerens Haand er I i min Haand, Israels Hus.

திருமுகம் (Epistle)

Ephesians 5:15-21

Verse	Text
5:15	Ser derfor nøje til, hvorledes I vandre, ikke som uvise, men som vise,
5:16	saa I købe den belejlige Tid, efterdi Dagene ere onde.
5:17	Derfor bliver ikke uforstandige, men skønner, hvad Herrens Villie er.
5:18	Og drikker eder ikke drukne i Vin, i hvilket der er Ryggesløshed, men lader eder fylde med Aanden,
5:19	saa I tale hverandre til med Psalmer og Lovsange og aandelige Viser og synge og spille i eders Hjerte for Herren
5:20	og altid sige Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn
5:21	og underordne eder under hverandre i Kristi Frygt;

நற்செய்தி (Gospel)

Matthew 22:1-14

Verse	Text
22:1	Og Jesus tog til Orde og talte atter i Lignelser til dem og sagde:
22:2	„Himmeriges Rige lignes ved en Konge, som gjorde Bryllup for sin Søn.
22:3	Og han udsendte sine Tjenere for at kalde de budne til Brylluppet; og de vilde ikke komme.
22:4	Han udsendte atter andre Tjenere og sagde: Siger til de budne: Se, jeg har beredt mit Maaltid, mine Okser og Fedekvæget er slagtet, og alting er rede; kommer til Brylluppet!
22:5	Men de brøde sig ikke derom og gik hen, den ene paa sin Mark, den anden til sit Købmandsskab;
22:6	og de øvrige grebe hans Tjenere, forhaanede og ihjelsloge dem.
22:7	Men Kongen blev vred og sendte sine Hære ud og slog disse Manddrabere ihjel og satte Ild paa deres Stad.
22:8	Da siger han til sine Tjenere: Brylluppet er beredt, men de budne vare det ikke værd.
22:9	Gaar derfor ud paa Skillevejene og byder til Brylluppet saa mange, som I finde!
22:10	Og de Tjenere gik ud paa Vejene og samlede alle dem, de fandt, baade onde og gode; og Bryllupshuset blev fuldt af Gæster.
22:11	Da nu Kongen gik ind for at se Gæsterne, saa han der et Menneske, som ikke var iført Bryllupsklædning.
22:12	Og han siger til ham: Ven! hvorledes er du kommen herind og har ingen Bryllupsklædning paa? Men han tav.
22:13	Da sagde Kongen til Tjenerne: Binder Fødder og Hænder paa ham, og kaster ham ud i Mørket udenfor; der skal der være Graad og Tænders Gnidsel.
22:14	Thi mange ere kaldede, men faa ere udvalgte.“